

POSTANOWIENIE

Dnia 13 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Przesławski

w sprawie ze skargi A. P.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym Adwokatury w sprawie
o sygn. RD (...)/23, SD og. (...)/24, WSD (...)/24, SDo (...)/25

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w
dniu 13 marca 2026 r.,

**stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje sprawę Izbie
Odpowiedzialności Zawodowej Sądu Najwyższego.**

UZASADNIENIE

Pismem z 3 lutego 2026 r. A. P. (dalej: „skarżąca”) wniosła pismo
z tytułowane „skarga na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy
dyscyplinarnej adwokata M. M. sygn. akt RD (...)/23 (SD og. (...)/24) (WSD (...)/24)
(SDo (...)/25) w postępowaniu dyscyplinarnym przed Wyższym Sądem
Dyscyplinarnym Adwokatury bez nieuzasadnionej zwłoki”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 26 § 1 pkt 10 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r.
o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz.U. 2024, poz. 622, dalej: „u.SN”)

do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych należy rozpoznawanie skarg dotyczących przewlekłości postępowania przed sądami powszechnymi i wojskowymi oraz Sądem Najwyższym.

W analizowanym przypadku skarżąca domaga się stwierdzenia przewlekłości postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym Adwokatury. Zgodnie z art. 27 § 1 pkt 1 lit. B) tiret pierwsze do właściwości Izby Odpowiedzialności Zawodowej należą sprawy dyscyplinarne rozpatrywane przez Sąd Najwyższy w związku z postępowaniami dyscyplinarnymi prowadzonymi na podstawie ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz.U. z 2022 r. poz. 1184 i 1268 oraz z 2023 r. poz. 1860).

Mając na uwadze powyższe, postanowiono jak w sentencji.

MR

[a.ł]